

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

II. An de facto nunc beati essentiam Dei clarè videant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

finitum reperiri proportionem, si proportionis nomine intelligatur habitudo certa quantitatis vnius ad alteram; at posse aliquam esse proportionem, si per illam qualibet vnius ad alterum habitudo intelligatur, qualis est effectus ad causam, potentia ad obiectum; & sic potest esse proportio creaturæ ad Deum, in quantum se habet ad illum vt effectus ad causam suam, vel vt potentia ad obiectum suum: si enim inter potentiam & obiectum finita aliqua & determinata proportio esse deberet, sequeretur nequidem voluntatem creatam posse ferri in Deum per actum charitatis supernaturalis, quod tamen euidenter falsum est.

SECTIO II.

*An de facto nunc beati essentiam Dei
clare videant.*

Sensus questionis est, an Sanctorum animæ, quæ hinc discedunt ab omni peccati tum macula tum pœna perfecte purgatæ, statim atque à corporibus solutæ sunt, clarâ Dei visione fruantur; an verò hæc visio post corporum resurrectionem, aut in aliud tempus differatur?

Partem negantem secuti sunt Millenarij sic dicti, quod præuè intelligentes aliqua verba libri Apocalypseos, assererent Christum Dominum post communem resurrectionem cum Sanctis regnaturum super terram mille annis, antequam ad cœlestem beatitudinem ac diuinæ essentiæ fruitionem illos deducat. Videri potest Lactantius lib. 7. Institutionum diuin. cap. 20. & S. Hieron. lib. de scriptoribus Ecclesiast. cap. 28. vbi etiam Tertul. in eo errore fuisse dicit, nec non & Vigil. in eo libro, quem contra eum edidit. Calvinus etiam non nisi post communem resurrectionem beatos in cœlo Dei visione fruituros existimat lib. 4. Instit. cap. 20.

Par.

Pars verò affirmans, quæ sanctorum animas nunc in cælo clarâ Dei visione frui asserit, de Fide est, & probatur, ac simul error oppositus refellitur. ex scriptura. S. Luc. 23. vbi Christus dixit latroni secum crucifixo, *hodie mecum eris in paradiso*; in quibus verbis nomine paradisi SS. Patres ipsam gloriam & visionem beatificam intelligunt: ita S. Ambr. super hunc locum, S. Hieron. in cap. 9. Zach. & S. Aug. epist. 57. vbi verba illa eo sensu intelligenda esse existimat, vt à Christo dicta sint, non in quantum homo erat, sed in quantum Deus, cum quæ futurus erat latro per visionem claram ipsius, quod est esse in paradiso, id est paradisi gloria & beatitudine frui. Item ex 2. ad Cor. cap. 5. vbi Apost. sic loquitur: *Audemus, & bonam voluntatem habemus magis peregrinari à corpore, & presentes esse ad Dominum*, hoc est, vt Deum ipsum intuitivè & facie ad faciem videamus, quo in sensu hæc Apost. verba intelligit S. Aug. lib. 14. de Trin. cap. 2.

Probat 2. autoritate Concilij Florentini in decreto supra citato, vbi id expressè definitum habetur.

Probat 3. ex S. Cypr. libr. de exhortatione ad martirium cap. vlt. vbi sic loquitur: *Quanta est dignitas, & quanta securitas exire hinc latum, exire inter angustias & pressuram gloriosum, claudere in momento oculos, quibus homines videbantur & mundus, & aperire eosdem statim, vt Deum videatur & Christum*. S. Aug. lib. 12. de Genesi cap. 34. vbi dicit animas Sanctorum esse in paradiso, siue in tertio cælo, quo raptus fuit S. Paulus, easque in illo cælo Dei substantiam verbumque Deum, per quod facta sunt omnia, ineffabiliter videre: & in lib. meditationum cap. 22. *Felix anima*, inquit, *quæ terrene resoluta corpore, libera cælum petit, securus est & tranquilla; non timet hostem neque mortem: habet enim presentem, cernitque indefuenter pulcherrimum Dominum, cui seruiunt, quem dilexit, & ad quem tandem lata & gloriosa pervenit.*

Probat 4. hâc ratione. Deus, cuius natura bonitas, cuius opus misericordia est, prior est haud dubiè ad remunerandum quam ad puniendum: atqui animabus impi-

impiorum, statim atque decedunt è corporibus, pœnam æternam tam damni quàm sensus infligit, vt patet de Diuine epulone, cuius anima, statim atque à corpore soluta est, in infernum est delata, ibique pœnis & cruciatibus affecta: ergo multò magis credendum est illum beatitudinem æternam, quæ in clara essentiæ suæ visione consistit, animabus sanctorum & iustorum concedere, statim atque ex hac vita perfectè à peccatis purgata migrauerint.

Obijcies, S. Matth. cap. 20. in parabola operariorum, mercedem non nisi in fine diei omnibus simul operarijs solui; & Apocalyp. 6. animas sanctorum visas esse sub altari, diuinumque responsum accepisse, vt expectarent adhuc modicum tempus, donec compleretur numerus fratrum suorum: ex quibus locis videtur sequi, visionis beatificæ fruitionem simul omnibus electis concedendam vsque in diem iudicij differri. Resp. hæc & similia scripturæ loca intelligenda esse de beatitudine totali & completa, quæ non animæ solùm, sed etiam corporis gloriam requirit; quæ quidem, vt sic, post corporum resurrectionem in vltimum iudicium secundum legem ordinariam referuatur.

SECTIO III.

An ad Deum clarè videndum intellectus creatus lumine aliquo supernaturali indigeat.

Dicendum est 1. intellectum creatum auxilio aliquo supernaturali indigere, quo confortetur & eleuetur ad claram Dei visionem eliciendam; quod quidem auxilium supernaturale communiter à Theologis lumen gloriæ vocatur.

Probat 1. ex Psal. 35. *Apud te est fons vitæ: & in lumine tuo videbimus lumen.* Apoc. 21. *Claritas Dei illuminauit eam,* scilicet societatem beatorum videntium Deum, vt explicat S. Thom. quæst. 12. art. 5. vbi ex his duobus scripturæ